

- DÉR EMMER DET AF RUSLAND – et erindringsglimt fra Moskva 1965

Replikken i overskriften faldt en sommernat i 1965 i en hotelvestibule i Moskva et par timer over midnat. Den blev brugt i et veltilrettelagt felttog mod en emsig og bestemt kvindelig dørvogter. Der mente, at et ungt menneske på det sene tidspunkt burde ligge i sin seng og ikke føjte ude på gaderne. Men, som i mødet med strofer fra den russiske kulturskat tøde op i en grad, så der mellem den unge russiskstuderende og dør-keruben opstod et åndeligt berøringspunkt.

Under opholdet i Moskva boede jeg på et hotel - kun et stenkast fra Den røde Plads. Som historie- og russiskstuderende fik jeg ikke overraskende den tanke så hurtigt som muligt efter min ankomst at betræde denne plads – indbegrebet af så mange dramatiske episoder i Ruslands historie.

Problemet var blot, at klokken efterhånden havde sneget sig over midnat. Desuden, at den ret korpulente dame, der som en kerub med flammesværd vogtede hotellets indgang og dermed gæsternes sikkerhed, moral og nattero, mente, at sådan en studerende hellere skulle ligge i sin seng end fjante rundt på det tidspunkt af døgnet. Hun var ret kontant i sin afvisning, og en sådan kommandant med et mix af officielle og hjemmestrikkede regler på lager skal man ikke spøge med.

Gode råd var dyre, men løsningen lå alligevel snublende nær for en studerende, der mente sig velbevandret i både det russiske sprog og dets rige litteratur. Og, som tilmed huskede sin professors ord om for en sikkerheds skyld også at lære sig dele af den udenad. Jeg vidste også, at enhver russer – uanset belæsthed, skolegang eller akademiske grader – kender deres nationale litteratur på rygmarven og i særdeleshed deres elskede Aleksander Pusjkin. Så jeg deklamerede frejdigt fra hans gendigtning af folkepoesien: ”Tam russkij dukh, tam Rusju pakhnjjet”. Der oversat betyder: ”Der findes den russiske ånd, der emmer det af Rusland”. Stort smil, nu kendte vi hinanden, forenet i Pusjkin og den russiske folkepoesi. Døren åbnede sig på vid gab. Og vi var venner i poesien resten af mit ophold. Jeg er sikker på, at hun i sit stille sind har reciteret resten af poemet, mens jeg var ude.

Thomas Petersen
Universitetslektor emer.
Bøgebakken 69, Stevnstrup
8870 Langå